

Bila je anonimna, označiti je bilo potrebno le svojo izobrazbo: a) učitelj, profesor; b) študent; c) ostalo. V grobem je bila sestavljena iz dveh delov: ocenjevanega in pisnega. V ocenjevanem delu se je z ocenami od 1 do 5 (po slovenskem šolskem načinu ocenjevanja) sodilo o kvaliteti dopoldanskih predavanj, popoldanskih delavnic, hrani in namestitvi, organizaciji v splošnem. Pod posebno točko so ocenjevali izlet v Trst, ogled mesta, večerjo, ter organizacijo tega dne.

Večina udeležencev je predavanja ocenila s 4 - prav dobro, delavnice s 3 - dobro, hrano in namestitev s 4 - prav dobro, organizacijo v splošnem s 3 - dobro, izlet v Trst pa z 2 - zadostno.

V pisnem delu je vsakdo imel možnost izraziti svoje mnenje, dati predloge, ter drugo... Pohvale so letele na račun raznolikosti in kvalitete obravnavanih tem. Toliko o pohvalah, sedaj pa v razmislek. Veliko jih je pogrešalo uradno predstavitev udeležencev že prvi večer. Premalo naj bi bilo stika med študenti in profesorji različnih držav. Predavanja in delavnice naj bi se kljub zamudnikom začela točno. Kava in kajenje naj med predavanji ne bi bila dovoljena. Dana bi morala biti možnost za diskusijo tudi po predavanjih in delavnicah na drugačnem nivoju. Pritožbe so bile tudi na račun namestitve. Organizatorji naj bi tujcem sporočili vremenske razmere (ponoči je bilo mraz), ter število odej in brisač, ki jih nudijo gostitelji (odej je bilo premalo in brisač ni bilo - če zanje nisi vprašal).

Kot zanimivost še nekaj mnenj in predlogov:

- *"Good were the lectures, indeed, and I learned so much; I'm grateful to the organizers, that they made it, but it had to be better organized..."*

- *"The size of the summer school is very good; you get to know and talk to people..."*

- *"Premalo dejansko namenjeno študentom (metodologija,*

teorija, smo brez predznanja o posameznih "šolah", s katerih prihajajo profesorji)... Več "uradnega" seznanjenja s prisotnimi in njihovim delom, na workshopih dejanske naloge za študente (ne nujnost vprašanj), morda delo po skupinah nekaj (nacionalno) mešanih študentov, na koncu čas za skupno debato..."

- *"...I did not mean to offend you. I was critical, because I would really want to see things approved. Thank you for the opportunity to express our opinions and good luck for the years to come!"*

- *"...Continue and Congratulations & Thank you."*
Martine Segalen"

Tako se je izšla naša anketa. Študentom in etnologom oz. kulturnim antropologom v spoznanje, organizatorjem v spodbudo.

Udeleženci tretje mednarodne poletne etnološke šole v Piranu. Foto: Jana Radovič, 23. 9. 1996.

Teja Hlačer

2. MUZEJSKA POLETNA DELAVNICA CELJE '96

V času od 1. do 5. julija 1996 je v organizaciji Muzeja novejšje zgodovine Celje ponovno potekala Muzejska poletna delavnica Celje. Letos se je udeležilo petnajst študentov in študentk ter dijakov in dijakin. Največ je bilo študentov zgodovine, potem etnologije in krajinske arhitekture, bile so tudi študentke sociologije kulture, geografije in nemišine ter dve dijakini Šubičeve gimnazije v Ljubljani. Mentorjev je bilo šest. Ti so bili zgodovinarji, sociologi, geografi ali pa etnologi iz omenjenega muzeja, Osrednje knjižnice Celje ali Zgodovinskega arhiva Celje. Vodili so pet skupin, ki so raziskovale naslednje teme:

- prostorski razvoj Celja skozi čas;
- Celjani - posamezniki kot vir za dokumentacijo življenja v Celju;
- mestno naselje Gaberje z vidika osnovnih populacijskih pokazateljev;
- evidentiranje sprememb urbanega videza mesta Celja;
- dokumentacija starih obrtnih mestnih delavnic.

Prva skupina je poglobila že lansko leto začeto raziskovanje

na to temo. Na podlagi arhivskega gradiva in literature je ugotavljala spremembe funkcij mestnih predelov za leta 1825, 1900, 1928 in 1954, s terenskim delom (kartiranje) pa je ugotavljala današnje stanje. Vsi rezultati so prikazani na petih kartah, iz katerih je razvidno, kje v mestu se je v prikazanem obdobju nahajala obrt, trgovina, industrija, uprava...

Druga skupina je prav tako nadaljevala lani začeto delo ter poskušala pridobiti čim več informacij, spominov, dokumentov, fotografskega gradiva in predmetov iz življenja v Celju pred drugo svetovno vojno. Udeleženci te skupine so se seznanili s temeljno literaturo in arhivskim gradivom, težišče dela pa je bilo na terenu. S posameznimi Celjani so se s pomočjo vprašalnika pogovarjali o njihovem načinu življenja v času otroštva ter sproti evidentirali in pridobivali njihovo fotografsko gradivo, dokumente in predmete.

Tretja skupina se je osredotočila na eno izmed ulic v celjski delavski četrti Gaberje, in sicer na Kovinarsko ulico. V njej so z anketo in vprašalnikom med stanovalci analizirali glavne populacijske pokazatelje, današnje stanje ter trende razvoja

prebivalcev v prihodnje. Rezultate bi bilo zanimivo primerjati s tipično ulico v središču mesta, kar bi skupina predvidoma lahko izvedla v prihodnje leto.

Četrta skupina je fotografsko dokumentirala današnji videz celjskega mestnega jedra - ulice, posamezna poslopja, nova oziroma obnovljena poslopja, nove lokale, nekdanje objekte, ki jih danes ni več - ter današnje stanje primerjala s fotografijami (Pelikan) in drugimi upodobitvami mesta iz časa pred drugo svetovno vojno. Na karti Celja je označila točke, kjer so bile največje spremembe v videzu mesta Celja.

Peta skupina, ki jo je vodila diplomirana etnologinja *Tanja Roženberger*, kustodinja Muzeja novejšje zgodovine Celje, je bila v celoti etnološka. V njej sta bili dve dijakinji in študentka etnologije. Dokumentirale smo še obstoječe celjske obrtne delavnice z dolgo tradicijo, kakor tudi obrti, ki so v Celju živele v bližnji preteklosti. Delo je potekalo na terenu ob prostem intervjuju z informatorji - mojstri obrti oziroma njihovimi potomci. Ob tem smo tudi fotografsko dokumentirale obrtne delavnice, orodje, potek dela, bile pozorne na delovni prostor obrtnih delavnic ter zbirale različne dokumente in predmete posameznih obrti. Prišle smo do ugotovitve, da so zaradi takšnih ali drugačnih razlogov (visoke najemnine po denacionalizaciji lokala...) obrti že do ramen v grobu in da je resnično zadnji čas, ki kliče po tem, da ujamemo vsaj koščke mozaika.

Zadnji dan delavnice je bila tiskovna konferenca, kjer smo skupine predstavile metode in tehnike svojega raziskovanja ter rezultate. Vodja Muzejske poletne delavnice Celje '96 Marija Počivavšek iz Muzeja novejšje zgodovine Celje pa je napovedala tudi izid zbornika, ki naj bi predvidoma letošnje jesen predstavil rezultate lanske in letošnje Muzejske poletne delavnice.

Udeleženci Muzejske poletne delavnice Celje '96 na terasi Muzeja novejšje zgodovine v Celju. Fototeka Muzeja novejšje zgodovine Celje.

Vesna Ličer

ŠTUDENTSKO MARTINOVANJE

V okviru SED-a se je letošnje martinovanje zgodilo tako rekoč pred vrati Zavetiške 5. Nanj so bili vabljeni vsi študentje in delavci tako oddelka za etnologijo in kulturno antropologijo kot oddelka za arheologijo. Na kratko: vsi zaposleni z Zavetiške 5.

V torek, 12. novembra, se je po obilno zasedenem predavanju prof. Bogataja o kulturi in načinu življenja Slovencev,

študentska srenja zgrnila pri bližnjih garažah. S svojim prihodom sta nas počastila prof. Bogataj in tajnica Greta Hirschbäck-Merhar. Pokramljali smo ob kozarčku belega, ki ga je poklonilo podjetje VIVAT! d.o.o. iz Mengša, želodce pa smo betonirali z dobrotami, ki so jih uresničili dobrohotni prispevki.

Poklon tudi organizatorjem, bolje rečeno - organizatorkam!